

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA THEMELORE PRISHTINE

Numri i lëndës: 2024:140526
Datë: 25.11.2024
Numri i dokumentit: 06501016

C.nr.6471/2024

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË, Departamenti i Përgjithshëm, me gjyqtarin Përparim Zeka, në çështjen juridike kontestimore të paditëses E. S., me numër personal ..., të cilën sipas autorizimit përfaqëson B. P., avokat në Prishtinë, kundër të paditurës Qeveria e Republikës së Kosovës - Ministria e Punëve të Brendshme, Polica e Kosovës - Drejtoria e Përgjithshme, në Prishtinë, Rruga "Luan Haradinaj" p.nr., të cilën e përfaqëson Avokatura Shtetërore në Ministrinë e Drejtësisë të Republikës së Kosovës, me objekt kontesti, kompensim i pagës së 13 (trembëdhjetë), jashtë seancës, me datë 20.11.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M
(PA SHQYRTIM)

I. APROVOHET në tërësi si e bazuar kërkesëpadia e paditëses E. S., dhe DETYROHET e paditura Qeveria e Republikës së Kosovës - Ministria e Punëve të Brendshme, Polica e Kosovës - Drejtoria e Përgjithshme në Prishtinë, që paditëses në emër të shpërblimit të një page mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fundin e vitit 2022, t'ia paguaj shumën prej 531.90 €, me kamatë ligjore prej 8 % në vit, nga data e paraqitjes së padisë në këtë gjykatë me datë 13.05.2024, e deri në pagesën definitive.

II. DETYROHET e paditura Qeveria e Republikës së Kosovës - Ministria e Punëve të Brendshme, Polica e Kosovës - Drejtoria e Përgjithshme në Prishtinë, që paditëses t'ia paguaj shpenzimet e kësaj procedure në shumën e përgjithshme prej 125.00 €, të gjitha këto në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së këtij aktgjykimi, nën kërcënimin e përmbarimit.

A r s y e t i m

Paditësja, përmes përfaqësuesit të saj, me datë 13.05.2024, ka paraqitur padi, kundër të paditurës, për kompensimin e pagës së trembëdhjetë, duke theksuar se paditësja është i punësuar tek e paditura dhe meqenëse e paditura nuk ka përbushur obligimin e saj në lidhje me kompensimet e lartcekura të cilat rrjedhin nga Udhëzimi Administrativ Nr.01/2021 mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, ka kërkuar nga që paditësit në emër të shpërblimit të një page mujore ekuivalente me pagën e

rregullt mujore në fund të vitit 2022, t'ia paguaj shumën e përgjithshme prej 531.90 €, me kamatë ligjore prej 8 % në vit, e cila fillon të llogaritet nga data kur është paraqitur padia në këtë gjykatë, e deri në pagesën definitive, në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes - pranimit të njëjtit, nën kërcënimin e përmbarimit.

Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

E paditura me datë 18.11.2024, ka parashtruar përgjigje në padinë me të cilën e ka kundërshtuar në tërësi kërkesëpadinë e paditëses, me arsyetim se kompensimet e pagës së trembëdhjetë nuk janë realizuar për asnjë punonjës të Policisë së Kosovës, për shkak të mungesës së mjeteve financiare. Ka shtuar se Ministria e Financave në përputhje me nenin 19 të Ligjit nr.07/L-041 mbi Ndarjet Buxhetore për Buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2017, përkatësisht Ligjin nr. 05/L-125, neni 20 paragrafi 4 për Buxhetin e Republikës së Kosovës për vitin 2018, nuk e ka aprovuar kërkesën e Policisë së Kosovës dhe si rrjedhojë, çdo nismë, duke përfshirë edhe atë lidhur me nenin 30 të UA nr.02/2018 për Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, i cili prodhon obligime financiare nuk është i obligueshëm përderisa nuk ka identifikuar paraprakisht burimin financiar, ashtu që në mungesë të mjeteve buxhetore – financiare nuk ka mundur të realizohet pagesa e pagës së 13-të. Andaj i ka propozuar Gjykatës që kërkesëpadinë e paditëses ta refuzoj në tërësi si të pabazuar.

Gjykata pas pranimit të përgjigjes në padi ka gjetur se është plotësuar kushtet ligjore të përcaktuara me nenin 398 dhe 399 të LPK-së, për marrjen e aktgjykimit jashtë seancës, sepse në mes të palëve nuk është kontestuese gjendja faktike dhe nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, që në këtë rast rezulton se padia e paditëses është e bazuar në tërësi për arsye se:

Me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK-së) përcaktohet se: "Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se ndërmjet palëve nuk është kontestuese gjendja faktike, dhe se nuk ekzistojnë pengesa të tjera për dhënien e vendimit meritor, atëherë ajo, pa caktuar fare seancë gjyqësore, mund ta jep aktgjykimin me të cilën e pranon si të themeltë kërkesëpadinë.", lidhur me nenin 4 paragrafi 2 i LPK-së, në të cilin përcaktohet se: "Ndryshe nga dispozita e paragrafit 1 të këtij neni, gjykata vendosë për kërkesëpadinë në bazë të veprimeve procedurale të shkruara dhe provave të administruara në mënyrë jo të drejtpërdrejt, po që se kjo përcaktohet me ligj".

Nga shqyrtimi i shkresave të lëndës dhe vlerësimi i përgjigjes në padi, gjykata konstatoi se: Në mes të palëve ndërgjyqësve nuk është kontestuese se paditësja është në marrëdhënie pune tek e paditura, megjithatë gjykata këtë e vërtetoi edhe nga vërtetim punësimi me numër të referencës ...

Nga vërtetimet e lartë cekura, gjykata konstatoj se paditësja E. S., në momentin e lëshimit të këtij vendimi, ka realizuar pagën bazë prej 531.90 €.

Gjykata, vlerëson se në këtë rast duhet të zbatohen dispozitat e Udhëzimit Administrativ nr. 02/2018 dhe UA nr.01/2021, mbi Marrëdhënien e Punës në Policinë e Kosovës, për kërkesën e aprovuar të paditëses, që ka të bëjnë me kompensimin e pagës së 13, për vitin 2022.

Me nenin 29 paragrafi 2 të UA nr.02/2018 përcaktohet se: "Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit".

Me nenin 30 paragrafi 2 të UA nr.01/2021 përcaktohet se: "Personelit të Policisë të cilët kanë marrë vlerësim të kënaqshëm dhe të cilët nuk kanë qenë subjekt i shqiptimit të ndonjë mase disiplinore brenda vitit përkatës, do të përfitojnë si shpërblim një pagë mujore ekuivalente me pagën e rregullt mujore në fund të vitit, nëse ka mjete buxhetore".

Nga interpretimi i dispozitave të lart cituara të Udhëzimeve Administrative 02/2018 dhe 01/2021, të nxjerra nga e paditura dhe shqyrtimit të shkresave të lëndës, gjykata erdhi në përfundim se kërkesëpadia e paditëses është në tërësi e bazuar sepse paditësja e gëzon të drejtën që në fund të çdo viti kalendarik ta përfitojnë si shpërblim një pagë mujore, e cila do të jetë ekuivalente me pagën mujore në fund të vitit kalendarik përkatës, me kusht që atë vit kalendarik punonjësit e të paditurës, në këtë rast paditësja, të kenë vlerësim të kënaqshëm të performancës së punës, nëse nuk ju është shqiptuar ndonjë masë disiplinore brenda vitit përkatës. Në këtë rast sipas formularëve të vlerësimit të performancës, që gjenden në shkresat e lëndës, konstatohet se paditësja ka pasur vlerësim të kënaqshëm të performancës dhe të njëjtit nuk i është shqiptuar ndonjë masë disiplinore, për gjatë vitit 2022. Për më tepër e paditura nuk ka parashtruar ndonjë vërejtje, me anë të përgjigjes në padi, e që do të vinte në dyshim performancën e paditëses për vitet e lartcekura, e po ashtu nga e paditura nuk është ngritur as çështja e ndonjë mase disiplinore eventuale të shqiptuar ndaj ndonjërit prej paditësit.

Me rastin e vendosjes lidhur me lartësinë e kompensimit për shpërblimin e pagës së fund vitin 2022, gjykata mori për bazë vërtetim punësimit me numër të referencës ..., ku në të shihet paga e saktë e një viti të realizua nga paditësja, andaj të njëjtit për vitin 2022, i takon shuma ashtu siç është vendosur në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Gjykata, vlerëson se e paditura ka pasur për detyrim sipas dispozitave të lart cituara, që të ia kompensoi paditëses, pagën e 13-të, për fundin e vitit 2022. Andaj, paditësja e ka cilësinë e kreditorit ndërsa e paditura cilësinë e debitorit, bazuar ne nenin 245 të Ligjit mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD), në të cilin përcaktohet se: "Kreditori në marrëdhënien e detyrimit ka të drejtë që prej debitorit të kërkojë përmbushjen e detyrimit, ndërsa debitori ka për detyrë ta përmbush atë me ndërgjegje dhe në tërësi, në përputhje me përmbajtjen e tij", prandaj gjykata duke u nisur nga fakti se e paditura i ka mbetur borxh paditësit me aplikimin e dispozitave të lartcekura dhe

në bazë të gjendjes së vërtetuar faktike, vendosi që ta detyroj të paditurën që paditëses të ia kompensoi shumat e gjykuara, si në pikën I, të dispozitivit të këtij aktgjykimi.

Për lartësinë e kamatës në shkallë prej 8%, gjykata vendosi në bazë të nenit 382 paragrafi 2 i LMD-së dhe Mendimit Juridik për Kamatat i Gjykatës Supreme të Kosovës i datës 09.11.2021, duke filluar me llogaritjen e kamatës nga dita e paraqitjes së kërkesëpadisë në këtë gjykatë, e deri në përmbushjen definitive të detyrimeve.

Gjykata i vlerësoi edhe pretendimet e të paditurës në përgjigje në padi dhe gjeti se të njëjtat janë të pabazuara. E paditura nuk mund ta mënjanoi detyrimin, me pretendim se detyrimet financiare nga Udhëzimi Administrativ, se nuk prodhojnë efekt për shkak se nuk është në harmoni me Ligjin mbi Ndarjet Buxhetore, gjykata vlerëson se këto akte, në këtë rast Udhëzimet Administrative të lartcekura, është aprovuar nga struktura të larta të të paditurës, e të cilët e kanë pasur për qëllim edhe motivimin e punonjësve për punë kur edhe kanë përcaktuar shpërblime për të njëjtit. Për më tepër derisa ato janë qartë të specifikuara, nuk mund të interpretohen në dëm të tani paditëses duke u thirrur në ekzistimin e mundësive financiare, e as nuk mund të mbetet në diskrecionin e të paditurës se a mundet apo jo për tu përmbushur detyrimet që rezultojnë nga dispozitat e lartcekura për derisa e paditura me asnjë provë shkresore-analizë buxhetore, nuk e argumenton faktin se ka mungesë të mjeteve buxhetore për përmbushjen e detyrimeve siç ka kërkuar Paditësja.

Vendimin që pala e paditur ti bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e mori duke u bazuar në dispozitën e nenit 449 dhe 452 e LPK-së, sipas të cilave paditëses i pranohen shpenzimet në shumë prej 125.00 €, dhe atë në emër të përpilimit të padisë, shumën prej 104.00 € dhe në emër të taksës për padi shumën prej 21.00 €.

Nga se u tha më lartë, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA THEMELORE NË PRISHTINË
Departamenti i Përgjithshëm
C.nr.6471/2024, me datë 20.11.2024

Gjyqtari
Përparim Zeka

UDHËZIM JURIDIK:

Kundër këtij aktgjykimi pala e pakënaqur ka të drejtë ankese në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së të njëjtit, në Gjykatën e Apelit të Kosovës me seli në Prishtinë, përmes kësaj Gjykate, në kopje të mjaftueshme për gjykatën dhe palën kundërshtare.